

Даниял кітабы — Жетпіс тоғызыншы саны

1888 жылғы бүліктің бетін ашу: Лаодикиялық адвентизмнің екінші буынынан алынатын сабақтар

Jeff Pippenger

2024-02-12

Лаодикиялық адвентизмнің екінші буыны 1888 жылы келді, және сол буын Езекиел кітабының сегізінші тарауында рәміздік түрде екінші жиіркеніштілік ретінде, яғни «оның қиял-суреттерінің бөлмелері» арқылы бейнеленген.

Сонда мен ішке кіріп, қарадым; міне, қабырғаның айналасына Израил үйінің барлық жорғалаушы мақұлықтарының бейнелері, жиіркенішті хайуандар және барлық пұттары салынған екен. Олардың алдында Израил үйі ақсақалдарының жетпіс адамы тұрды, ал олардың ортасында Шапан ұлы Жаазания да тұрды; әрқайсысының қолында өз түтеткіші бар еді, және хош иісті зат түтінінің қалың бұлты жоғары көтеріліп жатты. Сонда Ол маған былай деді: «Адам ұлы, Израил үйінің ақсақалдары қараңғыда, әркім өз қиялындағы бейнелер бөлмелерінде не істеп жатқанын көрдің бе? Өйткені олар: “Жаратқан Ие бізді көрмейді; Жаратқан Ие жерді тастап кетті”,— дейді». Езекиел 8:10–12.

Бейнелер бөлмелері ежелгі адамдар ретінде бейнеленгендердің жүректеріндегі зұлым құпияларды білдіреді, әрі олар дәл сол зұлымдықты өз ақыл-ойларының бөлмелеріне ғана емес, Құдайдың киелі үйінің бөлмелеріне де алып келген.

Көзі жаман адамның нанын жеме, оның тәтті тағамдарын да аңсама; өйткені ол жүрегінде қалай ойласа, өзі де сондай: «Ішіп-же»,— дейді ол саған, бірақ оның жүрегі сенімен бірге емес. Нақыл сөздер 23:6, 7.

Бейнелі ойлардың бөлмелеріндегі зұлымдық ғибадатхананың қабырғаларына да, ақсақалдардың санасының қабырғаларына да жазылған. Езекиел кітабының сегізінші тарауындағы екінші жиіркеніштің құпия бейнелі бөлмелері Лаодикиялық адвентизмнің екінші буынын білдіреді, әрі төрт жиіркеніштің ішінде екінші жиіркеніш ұжымдық бүлікті ерекше атап көрсетуге көбірек орын береді, дегенмен төрт жиіркеніштің бәрі де халықтың сақшылары болуы тиіс адамдардың жүзеге асырып жатқан ісі ретінде бейнеленген.

Құтқарылу белгісі «жасалып жатқан барлық жиіркенішті істер үшін күрсініп, зар еңірейтіндердің» үстіне қойылды. Енді өлім періштесі алға шығады; ол Езекиелдің көрінісінде қырып-жоятын қарулары бар адамдар арқылы бейнеленген, оларға мынадай бұйрық берілген: «Қарт пен жасты да, бойжеткендер мен кішкентай балаларды да, әйелдерді де түгел қырыңдар; бірақ маңдайында белгісі бар ешбір адамға жоламандар; әрі Менің киелі орнымнан бастаңыздар». Пайғамбар былай дейді: «Олар үйдің алдында тұрған қариялардан бастады». Езекиел 9:1–6. Жою ісі өздерін халықтың рухани сақшылары деп жариялағандардың арасынан басталады. Жалған күзетшілер бірінші болып құлайды. Аяйтын да, аман қалдыратын да ешкім болмайды. Ерлер, әйелдер,

бойжеткендер және кішкентай балалар бірге қырылады». Ұлы күрес, 656.

Екінші ұрпақтың келуін айқындайтын бүлік 1888 жылы Миннеаполисте өткен Бас конференция мәжілісінде орындалғандай, Лаодикиялық адвентизмнің басшылығымен тікелей байланысты. Ол “Израил үйінің ақсақалдары” деген тіркеспен де, сондай-ақ “жетпіс адам” арқылы да бейнеленеді. Мұсаның қызметімен байланысты болғандар — жетпіс ақсақал еді, ал Исаның екінші шәкірттер тобы жетпіс адамнан тұрған. “Жетпіс” саны да, “ақсақалдар” да басшылықты білдіреді. Екінші жиреніш басшылыққа айрықша екпін түсіреді, сөйтіп ол бұл жиреніштің басшылықтың ұжымдық бүлігімен байланысты екенін айқындайды.

Жетпіс көне кісінің ортасында «Шафан ұлы Жаазания» тұрды. «Жаазания» есімі «Құдайдан естілген» дегенді білдіреді, әрі ол Құдай сөйлеп тұрған дәл уақытта бүлік шығарған басшылықты бейнелейді; өйткені ол Құдайды естіді, бірақ құлақ асудан бас тартты, себебі ол Құдай Өз халқын тастап кетті және құпия бөлмелерде не болып жатқанын Құдай көрмейді деп мәлімдеді. Жаазания «Шафанның ұлы» еді, ал «Шафан» есімі «жасыру» дегенді білдіреді. Екінші буынның көрінісі Құдай сөйлеп тұрған дәл уақытта бүлік шығарған басшылықтың бүлігін бейнелейді, әрі олар Құдай олардың іс-әрекеттерін көрмейді де, оған мән бермейді де деп сенді.

Уайт қарындасқа 1888 жылғы Бас конференция кезінде Лаодикеялық адвентизм басшылығының өзара сөйлесулері көрсетілгені жазылған. 1888 жылғы Бас конференцияда Құдай Уайт қарындасқа басшылардың Құдай тыңдап тұрған жоқ деп ойлаған кезде өзара өткізген жиналыстарын көрсетті. Сол жерде, өз бөлмелерінің құпиясында, олар Уайт қарындасқа, оның ұлына және ақсақалдар Джонс пен Ваггонерге қарсы жаман сөздер айтты. Олар еркін сөйлей аламыз деп сенді, өйткені Құдай олардың жеке жайларында өзін көрмейді деп ойлады, бірақ Құдай дәл осы сөйлесулердің өзін пайғамбар әйелге көрсетті. Олар жалпы қауымдық жиналыста болды, әрі шабытқа сәйкес, кейінгі жаңбырдың хабарын естіп тұрған еді, бірақ олар оны естуден бас тартты.

1888 жылы Уайт қарындас Қорах, Датан және Абирамның бүлігіне теңегендей, осыншалық ашық бүлікшілдікті танытқан басшылықты тудырған не еді?

«Киелі Рух сізді нұрландырғанда, Миннеаполистегі сол бүкіл зұлымдықты оның шын мәнінде қандай екенін, Құдайдың оған қалай қарайтынындай көресіз. Егер мен сізді бұл дүниеде енді ешқашан көрмесем, маған ешбір себепсіз әкелген қайғыңыз бен қасіретіңізді және жанымның жүгін сізге кешіргеніме сенімді болыңыз. Бірақ өз жаныңыз үшін, әрі сіз үшін өлген Тұлғаның жолы үшін, мен сіздің өз қателіктеріңізді көріп, оларды мойындағаныңызды қалаймын. Сіз Құдай Рухына қарсы тұрғандармен шынында да біріктіңіз. Жаратқан Иенің Бауырластар Jones пен Waggoner арқылы әрекет етіп жатқанын түсінуге қажет болған барлық дәлел сізде болды; бірақ сіз нұрды қабылдамадыңыз; әрі өзіңіз ерік берген сезімдерден, ақиқатқа қарсы айтқан сөздерден кейін, өзіңіздің қателескеніңізді, бұл адамдарда Құдайдан келген хабар бар екенін, ал сіз хабарды да, хабаршыларды да менсінбей қарағаныңызды мойындауға дайын болмадыңыз.»

«Бұрын-соңды мен халқымыздың арасында Миннеаполисте көрінгеніндей өз-өзіне соншалықты берік риза болуды және жарықты қабылдап, мойындауға соншалықты құлықсыздықты көрген емеспін. Маған сол жиналыста көрінген рухты көкейінде сақтаған топтың бірде-біреуі де, өздерінің тәкаппарлығын төмендетіп, өздерін Құдай Рухы қозғамағанын, қайта олардың ойлары мен жүректері теріс ұғымға толы болғанын мойындап, соны ашық түрде мойындамайынша, көктен өздеріне жіберілген ақиқаттың қымбаттылығын айқын ажырататын жарыққа ендігәрі ие болмайтыны көрсетілді. Жаратқан Ие оларға жақындап, батасын беріп, кері шегінулерінен сауықтырғысы келді, бірақ олар құлақ асқысы келмеді. Оларды Қорах, Датан және Абирамды рухтандырған сол рух жетеледі. Израилдің әлгі адамдары өздерінің қателескенін дәлелдейтін барлық айғаққа қарсы тұруға бел буды, және олар өздерінің наразылық жолымен қайта-қайта ілгерілей берді, ақыры көп адам олармен бірігу үшін арбалып кетті.»

«Бұлар кім еді? Әлсіздер емес, надан адамдар емес, ағартылмағандар емес. Сол бүлікте қауым арасында атақты, даңқты екі жүз елу әмірші болды. Олардың куәлігі қандай еді? “Бүкіл қауым киелі, олардың әрқайсысы киелі, әрі Жаратқан Ие олардың арасында; ендеше, неге өздеріңді Жаратқан Иенің қауымынан жоғары көтересіңдер?” [Руларды санау 16:3]. Қорах пен оның серіктері Құдайдың сотының астында опат болғанда, олардың алдаған халқы бұл кереметте Жаратқан Иенің қолын көрмеді. Келесі күні таңертең бүкіл қауым Мұса мен Һаронға: “Сендер Жаратқан Иенің халқын өлтірдіңдер”,— деп айып тақты [41-аят], сонда індет қауымға тиді де, он төрт мыңнан астам адам қырылды.»

«Мен Миннеаполистен кетуді мақсат еткенімде, Жаратқан Иенің періштесі жанымда тұрып, былай деді: “Олай емес; Құдайдың сен үшін осы жерде атқаратын ісі бар. Бұл халық Қорахтың, Датанның және Абирамның бүлігін қайта жасап жатыр. Мен сені өзіңе лайықты орныңа қойдым; нұрда емес болғандар мұны мойындамайды; сенің куәлігіңе құлақ аспайды; бірақ Мен сенімен бірге боламын; Менің рақымым мен құдіретім сені демеп тұрады. Олар менсінбей жүрген — сен емес, Менің халқыма жіберген елшілерім мен жолдауым. Олар Жаратқан Иенің сөзіне менсінбеушілік көрсетті. Шайтан олардың көздерін соқыр қылып, пайымын бұрмалады; және әрбір жан өздерінің осы күнәсіне, Құдай Рухына қорлық келтіріп жатқан осы киеленбеген тәуелсіздігіне тәубе етпесе, олар қараңғылықта жүреді. Егер тәубеге келіп, бұрылмаса, Мен оларды сауықтыруым үшін, шамдалын өз орнынан алып тастаймын. Олар рухани көру қабілеттерін бұлдырлатты. Олар Құдайдың Өз Рухы мен Өз құдіретін танытуын қаламады; өйткені Менің сөзіне қатысты олардың бойында келемеж бен жиіркеніш рухы бар. Жеңілтектік, бос әурешілік, қалжыңдау мен әзілқойлық күн сайын жасалып жүр. Олар жүректерін Мені іздеуге бағыттамады. Олар өздері тұтатқан оттың ұшқындарымен жүріп келеді, және егер тәубеге келмесе, қайғы-қасіретте жатып қалады. Жаратқан Ие былай дейді: Өз міндетіңнің орнында тұр; өйткені Мен сенімен біргемін, сені тастамаймын да, безінбеймін де.” Құдайдан келген осы сөздерді елемегуге менің батылым бармады.»

«Батл-Крикте нұр айқын да жарқын сәулелермен жарқырап тұрды; бірақ Миннеаполистегі жиналыста белгілі бір рөл атқарғандардың қайсысы нұрға келіп, Иенің оларға көктен жіберген ақиқаттың мол қазыналарын қабылдады? Қайсысы Жетекші Иса

Мәсіхпен қатар-қатар қадам басты? Қайсысы өздерінің қате қызбалығын, соқырлығын, қызғаныштарын және жаман күмән-сезіктерін, ақиқатқа қарсыласуын толық мойындады? Бірде-бірі; және нұрды мойындауды ұзақ уақыт елемегендіктен, ол оларды тым артта қалдырды; олар біздің Иеміз Мәсіх Иса туралы білімде де, рақымда да өсіп-жетілген жоқ. Олар өздеріне қажет рақымды қабылдай алмады, ал оны қабылдағанда, ол оларды діни тәжірибеде берік адамдар етер еді.»

«Миннеаполисте ұстанған ұстаным, шамасы, еңсерілмес бір бөгет болып, оларды көп жағдайда күмәнданушылармен, сұрақ қоюшылармен, шындық пен Құдайдың құдіретін теріске шығарушылармен бірге қоршап тастады. Тағы бір дағдарыс келгенде, дәлел үстіне дәлелге соншалық ұзақ қарсы тұрғандар өздері соншалық айқын сүрінген мәселелер бойынша қайтадан сыналатын болады, әрі оларға Құдайдан келгенді қабылдап, қараңғылық күштерінен келгенді қабылдамай тастау қиынға соғады. Сондықтан олардың жалғыз қауіпсіз жолы — кішіпейілділікпен жүру, аяқтары үшін түзу сокпақтар жасау, ақсақ жолдан тайдырылып кетпес үшін. Кіммен араласатынымыздың маңызы орасан зор: Құдаймен бірге жүретін, Оған сеніп, Оған үміт артатын адамдармен бе, әлде өз ойындағы даналыққа еріп, өздері тұтатқан ұшқынның жарығында жүретін адамдармен бе.»

Ақиқатқа қарсы әрекет еткендердің ықпалын тойтару үшін қажет болған уақыт, қамқорлық және еңбек — сұмдық шығын болды; өйткені біз рухани білімде талай жыл ілгері кеткен болар едік; әрі жарықта жүруге тиіс болғандар Иемізді тануға ұмтылып, Оның шығуы таң нұрындай анық екендігін білу үшін алға басқан болса, қауымға өте көп, өте көп жан қосылған болар еді. Бірақ Құдай Өз халқына жіберетін ақиқатқа қарсы гранит қабырғадай тосқауыл болып тұрған қызметкерлердің ықпалын тойтару үшін соншалықты көп еңбек дәл қауымның өз ішінде жұмсалуда мәжбүр болғанда, дүние салыстырмалы қараңғылықта қалып қояды.

«Құдай сақшылардың орнынан тұрып, біріккен дауыспен айқын хабар жариялап, кернейден анық үн шығаруларын қалады, сонда халықтың бәрі де өз міндетінің орнына жедел тұрып, ұлы істе өз үлесін атқарсын. Сонда көктен ұлы құдіретпен түсетін сол басқа періштенің күшті де жарқын нұры жер бетін өзінің даңқымен толтырар еді. Біз жылдар бойы кейін қалып қойдық; ал Миннеаполис жиналысынан Құдай жанып тұрған шырақтай тарасын деген дәл сол хабардың ілгерілеуіне рухани соқырлықпен бөгет болғандар Құдайдың алдында жүректерін кішірейтіп, өздерінің ақыл соқырлығы мен жүрек қаттылығы салдарынан істің қалай тежелгенін көріп, ұғынуға мұқтаж».

Manuscript Releases, volume 14, 107–111.

1888 жылы Уайт қарындас Қорахтың, Датан мен Абырамның бүлігіне теңегендей ашық бүлік көрсеткен басшылықты тудырған не еді? Жауап, сөз жоқ, Езекиелге бұдан да зор жиіркенішті істер болатыны айтылғанға жол дайындаған 1863 жылғы бүлікте жатыр. Леуіліктер кітабының жиырма алтыншы тарауындағы «жеті уақытты» қабылдамай тастау және жалған кестені енгізу 1863 жылғы жалғандықты қорғау қажеттілігін туғызар еді. Осылайша Миллер өз асыл қазыналарының шашылып, қоқыспен және жалған асыл тастар мен теңгелермен көміліп жатқанын көрер еді. Дүниелік нақылда: «тарихты жеңгендер

жазады», — делінеді.

Шын мәнінде жеңімпаздар болмаса да, Лаодикиялық Адвентист шіркеуін басқарып отырғандар төрт ұрпақ бойы үдей түскен бүлікті ақтап шығатын тарихи баяндауды құрастыруға уақыт пен күш жұмсады; мұның мақсаты — сол бүлікті көктегі періштелер жазып қалдырған нақты тарихтан мүлде алшақ қырынан көрсету. Тарихты қайта жазу — Католик шіркеуінің иезуиттеріне тән айрықша белгі, ал тарихи ревизионизм Лаодикиялық Адвентист тарихшыларының үйреншікті кәсібіне айналды. Қазіргі кезде Лаодикиялық Адвентист «тарихшылардың» Миннеаполистегі Бас конференция сессиясы туралы жазып жүргендері — тарихи ревизионизмнің классикалық мысалы.

Сол конференциядағы бүлікшілердің кейбіреулері ақырында тәубеге келген болуы мүмкін, бірақ ережеден тыс жағдай ереженің өзін жоққа шығармайды. Уайт әпкеге сол жерде қалып, жиналысты жазып алу бұйырылды, өйткені Қорах, Датан және Абирамның бүлігі қайталанып жатқан еді. Адвентист тарихшыларының куәлікті сенім арқылы ақталу жөніндегі хабардың түсінілген-түсінілмегені, қабылданбағаны не қабылданбаған еместігі, немесе кейіннен қабылданғаны төңірегінде құрастыруы — Қорах, Датан және Абирам арқылы бейнеленген бүлік туралы рухтандырылған куәліктен жалтару болып табылады.

Мұсаның жазбасына сәйкес, сол үш бүлікшінің қайсысы кейін тәубеге келіп, Мұсамен бірге жетекшілікке қайта қабылданды?

«Осы қозғалыстағы жетекші рух Қорах еді; ол Леуілік, Қоғат әулетінен шыққан, әрі Мұсаның немере ағайыны болатын; ол қабілетті де ықпалды адам еді. Киелі шатыр қызметіне тағайындалғанына қарамастан, ол өз орнына разы болмай, діни қызметкерлік қадір-қасиетке ұмтылды. Бұрын әрбір отбасының тұңғыш ұлына тиесілі болып келген діни қызметкерлік міндеттің Харон мен оның әулетіне берілуі қызғаныш пен наразылық туғызды, сондықтан Қорах біраз уақыт бойы Мұса мен Харонның билігіне жасырын түрде қарсы шығып жүрді, бірақ ашық бүлік әрекетіне баруға батылы жетпеді. Ақырында ол азаматтық билікті де, діни билікті де құлатудың батыл жоспарын ойластырды. Ол өзіне ниеттестер таба алмай қалған жоқ. Қорах пен Қоғат ұрпақтарының шатырларына жақын, киелі шатырдың оңтүстік жағында, Реубен руының қонысы орналасқан еді; осы рудың екі әміршісі — Датан мен Абирамның шатырлары Қорахтың шатырына жақын болатын. Бұл әміршілер оның астамшыл жоспарларына оп-оңай қосылды. Жақыптың тұңғыш ұлынан тараған ұрпақ болғандықтан, олар азаматтық билік өздеріне тиесілі деп есептеді де, діни қызметкерліктің құрметін Қорахпен бөлісуге бел буды.»

Халық арасындағы көңіл күй Қорахтың мақсат-ниеттеріне қолайлы болды. Түңілулерінің ащы күйінде олардың бұрынғы күмәні, қызғанышы мен өшпенділігі қайта оралып, наразылықтары тағы да сабырлы басшыларына қарсы бағытталды. Исраилдіктер өздерінің Құдайдың басшылығы астында жүргендерін үнемі назардан шығарып отырды. Олар Келісім Періштесінің өздерінің көзге көрінбейтін Көсемі екенін, бұлтты бағанамен бүркелген Мәсіхтің қатысуы олардың алдында жүргенін, әрі Мұсаның барлық нұсқауларды Одан алғанын ұмытты.

«Олар бәрі де шөлде өлуге тиіс деген қорқынышты үкімге мойынсұнуға құлықсыз болды; сондықтан да өздерін бастап келе жатқан да, олардың тағдырын жариялаған да Құдай емес, Мұса екеніне сенуге болатын кез келген сылтауды іліп әкетуге даяр еді. Жер бетіндегі ең момын адамның бар күш-жігері де бұл халықтың бағынбаушылығын тия алмады; әрі Құдайдың олардың бұрынғы қасарысқандығына деген наразылығының белгілері олардың саптарының бұзылуы мен сандарының кемуі арқылы әлі де көз алдында тұрғанына қарамастан, олар осы сабақтан жүректеріне тәлім алмады. Тағы да олар азғырудан жеңіліп қалды». Патриархтар мен пайғамбарлар, 395, 396.

Лаодикеялық адвентизм 1856 жылы басталды, ал 1863 жылы ол заңды түрде тіркелген Лаодикеялық адвентистік шіркеуге айналды. Бұған дейінгі мақалаларда қарастырылғандай, Лаодикеяның қашан да болса құтқарылатыны туралы шабыттандырылған ешбір куәлік жоқ. Ол өз жағдайына тәубе етіп, Филадельфия арқылы бейнеленген тәжірибені қабылдамайынша, құтқарыла алмайды. Лаодикея — Жаратқан Иенің аузынан түкіріліп тасталу арқылы үкім шығарылатын халық. Лаодикеялық шіркеу ретінде шабыт шіркеудің ежелгі Израил сияқты шөл далада қаңғып жүруге тағдырланғанын айқындайды.

Ежелгі Израилдегі бүлікшілердің қайсысы қырық жыл бойы шөлде кезіп жүріп, содан кейін Уәде етілген Жерге кірді? Бірде-бір жан да кірген жоқ, ал олардың кезуі қазіргі Израилдің кезуінің бейнесі болды.

Қорах, Датан және Әбирамның бүлігі (1888 жылғы бүлікті бейнелеген) халыққа шығарылған, оларды қырық жыл бойы шөлде қаңғып жүруге белгілеген үкімді қабылдауға құлықсыздықтарына негізделді. 1888 жылғы бүлік басшылықтың өздерін Лаодикия деп таныған және мойынсұнбаушылықтары себепті оларды тағы да көп жылдар бойы шөлде қаңғып жүруге белгілеген мәлімдемені қабылдамай тастауына негізделді.

«А. Т. Джоунс пен Е. Дж. Ваггонер арқылы бізге берілген хабар — Лаодикея қауымына арналған Құдайдың хабары; ал шындыққа сенемін деп мойындап, соған қарамастан Құдай берген сәулелерді өзгелерге шағылыстырмайтын кез келген адамға қасірет болсын». The 1888 Materials, 1053.

1888 жылы халықтың сақшылары болуға тиіс болған ежелгі адамдар өздерін «баймыз және дүние-мүлікке молықтық» деп санады. 1888 жылдан бұрын осы жағдайды не тудырғанын келесі мақалада қарастырамыз.

«Жаным қатты қайғырады: жарық пен ақиқатты қабылдаған кейбіреулердің Шайтанның алдауларына қаншалықты тез бой алдырып, жалған киелілікке арбалатынын көргенде. Адамдар Жаратқан Ие біздің пайғамбарлықта белгіленген орнымызды түсінуіміз үшін орнатқан межелерден теріс айналғанда, өздері қайда бара жатқанын білместен кетіп бара жатады.

«Мен шынайы бүліктің қашан да емделуі мүмкін екендігіне күмән келтіремін. «Патриархтар мен пайғамбарлар» кітабынан Қорах, Датан және Абирамның бүлігін зерттеңдер. Бұл бүлік екі адамнан ғана тұрмай, кең ауқымға жайылды. Оны қауымның екі жүз елу әміршісі, даңқты ерлер басқарды. Бүлікті өз атымен, ал діннен безуді өз

атымен атаңдар, содан кейін Құдайдың ежелгі халқының барлық өзіне жиренішті белгілерімен бірге бастан кешкен тәжірибесінің тарихқа өтуі үшін адал түрде жазылып қалдырылғанын қарастырыңдар. Жазбада: “These things ... are written for our admonition, upon whom the ends of the world are come” делінген. Ал егер ақиқатты білетін ерлер мен әйелдер өз Ұлы Жетекшісінен соншалықты алыстап, діннен безушіліктің ұлы жетекшісін қабылдап, оны Мәсіх — біздің Әділдігіміз деп атайтын болса, бұл олардың ақиқат кеніштеріне терең бойламағандығынан. Олар асыл кенді сапасыз материалдан ажырата алмайды.»

«Өздерінің адасушылықтарын ала келіп, егер мүмкін болса, тіпті таңдаулылардың өзін де алдайтын жалған пайғамбарлар туралы Құдай Сөзінде молынан берілген ескертулерді оқыңдар. Осындай ескертулер бар бола тұра, неге шіркеу жалғанды шынайыдан айыра алмайды? Осылайша қандай да бір түрде адастырылғандар Құдайдың алдында өздерін кішірейтіп, шын жүректен тәубеге келуі керек, өйткені олар соншалық оңай жолдан тайдырылды. Олар нағыз Бағушының дауысын бөтеннің дауысынан айыра алмады. Осындайлардың бәрі өз өмір тәжірибесінің осы тарауын қайтадан қарап шықсын.»

«Жарты ғасырдан астам уақыт бойы Құдай Өз халқына Өз Рухының куәліктері арқылы нұр беріп келеді. Осынша уақыт өткеннен кейін бүкіл сенушілер шіркеуінің жаңылысын әшкерелеп, Уайт ханымды алаяқ әрі алдаушы деп жариялау бірнеше еркек пен олардың әйелдеріне қалдырылды ма? “Оларды жемістерінен танысыңдар”.»

«Құдай өздеріне берген барлық дәлелдерді елемей, сол батаны қарғысқа айналдыра алатындар өз жандарының амандығы үшін дірілдеуі тиіс. Егер олар тәубеге келмесе, шамдары өз орнынан алынып тасталады. Жаратқан Ие қорланды. Бірінші, екінші және үшінші періштелердің хабарларындағы ақиқат туы шаңға сүйретіліп қалдырылды. Егер сақшылар халықты осылайша теріс жолға түсіруге қалдырылса, Құдай Өз отарына қандай азық беріліп жатқанын айқындап тануға қырағы байқағыштық жетіспегені үшін кейбір жандарды жауапты етеді.»

«Безінулер бұрын да болған, әрі Иеміз мұндай сипаттағы жайттардың дамуына жол берді, өйткені Оның халқы асыл мінезді Береялықтар сияқты бұл істердің рас-өтірігін көру үшін Жазбаларды өздері зерттемей, адамдардың сөздеріне сүйенгенде, қаншалықты оңай адастырылатынын көрсету қажет болды. Сондай-ақ Иеміз мұндай нәрселердің орын алуына, осындай жайттардың болатыны жөнінде ескертулер берілуі үшін, жол берді.

«Бүлік пен діннен безушілік біз жұтып жүрген ауаның өзінде бар. Егер біз дәрменсіз жанымызды сенім арқылы Мәсіхке артпасақ, олардың ықпалына ұшыраймыз. Егер адамдар қазірдің өзінде соншалық оп-оңай адастырылса, онда Шайтан өзін Мәсіх етіп көрсетіп, кереметтер жасағанда, олар қалайша берік тұра алады? Ол бұрмалауларымен жұртты арбайтын кезде, кім селт етпей қалады—өзін Мәсіхпін деп жариялағанымен, шын мәнінде Мәсіхтің тұлғасын қабылдаған Шайтан ғана болып, сырттай Мәсіхтің істерін істеп тұрғандай көрінгенде? Құдай халқын жалған мәсіхтерге адалдық танытудан не сақтап қалады? “Олардың соңынан ермеңдер.”»

«Ілімдер айқын түсінілуге тиіс. Ақиқатты уағыздауға қабылданған адамдар нық орныққан болуы керек; сонда олардың кемесі дауыл мен боранға төтеп береді, өйткені зәкір оларды берік ұстап тұрады. Алдаулар көбейе түседі, ал біз бүлікті өзіне лайық атымен атауға тиіспіз. Біз Құдайдың толық қару-жарағын киіп, берік тұруымыз керек. Бұл қақтығыста біз тек адамдармен ғана емес, бастықтармен де, биліктермен де бетпе-бет келеміз. Біздің күресіміз тән мен қанға қарсы емес. Ефестіктерге 6:10–18 біздің шіркеулерімізде мұқият әрі әсерлі түрде оқылсын». Notebook Leaflets, 57, 58.